

Jaqueline og Quisling

kom høyest i pris

Washington, 20.

Privat for «BT».

Et brev som antas å være Vidkun Quislings siste, er solgt på en auksjon i New York for 180 dollar — nærmere 1300 kroner. Katalogprisen var satt til 170 dollar og flere interesserte var med på å by.

Brevet er datert 22. oktober 1945 — dagen før Quisling ble henrettet. Det er stilet til familievennen Dora Bull. Quisling ber henne ta vare på «min kjære og trofaste hustru». I avskjedsbrevet skriver han også at alt han har gjort har han gjort i beste for det norske folk.

Brev fra fremtredende tyske nazister ble også solgt på auksjonen, men samlerne betalte langt mindre for dem enn for Quislings. For et brev fra Hitlers SS-sjef Heinrich Himmler fikk auksjonarius 85 dollar — eller rundt 600 kroner. Det samme ble det betalt for brev fra Julius Streicher og Rheinhard Heydrich. Lavest i kurs sto Rudolf Hess, som en gang var Hitlers stedfortreder. Et brev fra ham ble solgt for 35 dollar — rundt 250 kroner. Langt lettere var det å få solgt et brev fra av-

døde president John F. Kennedys hustru, Jacqueline. Om det førte samlere en lang kamp helt til hammeren på rekordbudet 3000 dollar — over 21.000 kroner — falt. I brevet svarer fru Jacqueline Kennedy på en skriftlig klage fra en mann som bebreidet Kennedy-familien for å ha brukt 25.000 dollar til et selskap og han legger til at hvis den ikke har annet å anvende penger til, kan de heller gi ham noen tusener.

Fru Kennedy fremholder i sitt svar at beløpets størrelse er overdrevet og forklarer at selv om hennes mann er millionær, krever skatter, husholdning, representasjon og gaver til husmannetære forhold så mange penger at det ikke blir så mange tilbake som folk flest tror. Jeg skriver dette, fortsetter fru Kennedy, fordi jeg ikke vil De skal tro at vi er bortskjemte og hjerteløse. Av Deres brev forstår jeg at De har noe som de rike savner og som de ville gi deres formue for å oppnå — en kjærlig hustru og en god familie.

«Aftenp.» og
Bergens Tidende».

STE BREVET ?

114286

REC. KENNEDY B

og til å se gjenpart av et brev, som Quisling (Schritlers søster). Det var skrevet i — dagen før Quislings henrettelse. Ikke avskjedsbrev og dette er et av dem :

Dem noen avskjedsord og takke Dem og den innsats gjennom alle disse årene. Jeg vet om gheter som mange nu må gjennomgå, og kanskje meget ondt. Jeg kjenner så godt Deres ; hvorledes De var fylt av en nidkjærhet for re det gode. De kjenner også meg og vet hvor folk og hvor jeg har ofret alt for det. De aldri er sprunget ut av andre beveggrunner k og gjøre Guds vilje.

Underligste börm til Dem, at De og de andre r min elskede og trofaste hustru. Hun har sager for meg, og storartet har hun også tunge og vanskelige tid. Lov meg at dere d dere gjør mot henne, det gjør dere for meg. It og vær vennlig å overbringe min hilsen De kjenner.

Deres hengivne

Vidkun Quisling. (Sign.)

+

Dengang skrev jeg av dette brevet med en viss vantro. Jeg hadde vanskelig for å tro at Quisling i sitt "siste brev", som det forlød at dette var, ikke f.eks. ikke ville ha brakt en takk til alle som hadde fulgt ham, — særlig da til alle frontkjemperne, hvorav så mange unge lå igjen derute på steppene. Men da vi etter "B.T." den 21. mars i år får erfare at originalbrevet — på selvsom, eiendommelig vis — skal være solgt på en auksjon i Amerika (på foranledning av hvem ?) og de refererte linjer er overensstemmende med brevet siste del, må man tro at den gjenpart som altså sirkulerte sommeren 1946 var helt korrekt.

Det vilja da muligens interessere avisen å bringe brevet in extenso, — eller vil det ikke ?

Spelands-fange.

Stiftelsen norsk Okkupasjonshistorie 2014

Sommeren 1946 fikk jeg anledning til å se gjenpart av et brev, som Quisling skulle ha sendt fru Dora Bull (Ellen Schritlers søster). Det var skrevet i Møllergaten 19, den 23. oktober 1945, - dagen før Quislings henrettelse.

Han skrev den dag en lengere rekke avskjedsbrev og dette er et av dem :

- Jeg vil så gjerne sende Dem noen avskjedsord og takke Dem og den andre for Eders trofaste innsats gjennom alle disse årene. Jeg vet om de trengsler og vanskeligheter som mange nu må gjennomgå, og kanskje også De, og det gjør meg meget ondt. Jeg kjenner så godt Deres redelige og gode vilje og hvorledes De var fylt av en nidkjærhet for land og folk og for å gjøre det gode. De kjenner også meg og vet hvor høyt jeg har elsket mitt folk og hvor jeg har ofret alt for det. De vet også at min handlemåte aldri er sprunget ut av andre beveggrunner enn dette å gagne mitt folk og gjøre Guds vilje.

Og så er min siste og inderligste bönn til Dem, at De og de andre på beste måte vil ta seg av min elskede og trofaste hustru. Hun har været en enestående livsledsager for meg, og storartet har hun også været mot meg i denne siste tunge og vanskelige tid. Lov meg at dere tar dere av henne. Alt hvad dere gjør mot henne, det gjør dere for meg.

Så farvel og takk for alt og vær vennlig å overbringe min hilsen og takk også til de andre De kjenner.

Deres hengivne

Vidkun Quisling. (Sign.)

+

Dengang skrev jeg av dette brevet med en viss vantro. Jeg hadde vanskelig for å tro at Quisling i sitt "siste brev", som det forlöd at dette var, ikke f.eks. ~~ikke~~ ville ha brakt en takk til alle som hadde fulgt ham, - særlig da til alle frontkjemperne, hvorav så mange unge lå igjen derute på steppene. Men da vi efter "B.T." den 21. mars i år får erfare at originalbrevet - på selvsom, eiendommelig vis - skal være solgt på en auksjon i Amerika (på foranledning av hvem ?) og de refererte linjer er overensstemmende med brevet siste del, må man tro at den gjenpart som altså sirkulerte sommeren 1946 var helt korrekt.

Det vilke da muligens interessere avisen å bringe brevet in extenso, - eller vil det ikke ?

Espelands-fange.